

[Jes Lunde]

Vi har en hel del forslag vedrørende uløste opgaver i samfundet, som man burde tage sig af. Fru Ingerlise Koefoed nævnte dem i sin ordførertale for SF. Derudover mener vi, det er nødvendigt med en drastisk arbejdstidsnedsættelse for at få balance i tingene.

Det er jo faktisk sådan, at en nedsættelse til 35 timer med en 7 timers arbejdsdag er i stand til at sætte 150.000-170.000 mere i beskæftigelse i vort samfund. Det kan godt lade sig gøre. Derudover må vi selvfølgelig videre ad samme vej, fordi arbejdsløsheden i dag er endnu højere. Vi må ned på en 6 timers arbejdsdag inden udgangen af 1980'erne for at få balance i disse ting. Det er mit indtryk, at der er en høj grad af enighed SF og socialdemokratiet imellem også på dette punkt.

Der kan være nogle uenigheder mellem SF og socialdemokratiet. Der kan være uenighed om tempoet i alle disse foranstaltninger. Der kan også være uenighed politisk om prioritering af nogle ting. F.eks. er SF nok det parti, der mange år endnu i højere grad end socialdemokratiet vil stå som dem, der skal påpege de miljøpolitiske aspekter i disse ting. Men alt i alt trækker vi trods alt i samme retning, og det skal ikke lykkes de borgerlige partier her i dag at tilsløre det forhold.

Jeg vil derfor gerne slutte mit indlæg med at overrække hr. Svend Auken en julegave som et positivt bidrag til, at vi kan blive ved med at tale sammen, og det skal være en pjece om SFs økonomiske politik, som der ikke er copyright på. Man må meget gerne kopiere den til hele den socialdemokratiske gruppe.

#### **Jens Otto Madsen (VS):**

Jeg vil gerne fokusere på dagpengeindgrebet, som de radikales ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, behændigt undgik at komme ind på i sin ordførertale.

Hulheden i forligsmagernes uddannelses-tilbud er tidligere blevet afsløret, når vi kritikere har spurgt, hvad det er for nogle kompetencegivende uddannelser af 1½-2 års varighed, der kan tilbydes den store gruppe af ufaglærte kvinder, så de reelt får bedre muligheder for at få arbejde efter uddannelsen. Arbejdsministeren er os stadig svar skyldig. De radikale tillidsfolk, som vi har debatteret med landet over, er os også stadig svar skyl-

dige, og det er der gode grunde til, for sådanne uddannelser findes ikke. Det er kun dem med en faglært uddannelse eller de langtidsledige med en længere uddannelse, der reelt vil kunne komme ind på kompetencegivende uddannelsespladser og opnå en dimittendsats, som er betydelig højere end den lave 55 pct.s sats, og siden hen få retten til et nyt arbejdstilbud og et eventuelt nyt uddannelsesstilbud.

Dagpengeindgrebet øger med andre ord kløften mellem lønarbejderne. Oven i købet forholder det sig sådan, at de specialarbejderskoler og efteruddannelseskurser, som regeringen og de radikale henviser til, har fået beskåret deres bevillinger i 1985 betydeligt, og de arbejdsformidlere, som regeringen siger skal yde en særlig indsats over for de langtidsledige, skal for en tredjedels vedkommende afskediges i de kommende år. Hykleriet er åbenbart.

Som belønning til alle dem, der ikke kan skaffe sig et arbejde via dette fantastiske uddannelsesstilbud, vinker en fattighjælp på godt 40.000 kr. årligt efter skat. Mere er der ikke råd til, siger politikerne. Men hvis de samme politikere, der sidder her på højrefløjen, troede på deres egne ord, nemlig at uddannelsesstilbuddet ville skaffe arbejde, havde man vel også råd til at give de enkelte, der ikke kunne skaffe sig et arbejde, den fulde understøttelse. Nej, sagen er, at det drejer sig ikke om en ny, aktiv arbejdsmarkedspolitik, det drejer sig om et besparelseslovsforslag, altså en besparelse på statsbudgetterne, og det skulle man hellere sige åbent og redeligt, sådan som f.eks. venstres formand gør det.

Dagpengeindgrebet er samtidig et fundamentalt angreb på fagbevægelsen. Tusindvis af arbejdsløse vil få så ringe vilkår, at de vil være tvunget til at underbyde gældende overenskomster for at overleve. Desuden vil faggrænserne blive nedbrudt gennem en skærpeelse af rådighedsbegrebet. De langtidsledige skal nu ikke længere bare tage passende arbejde, men også rimeligt arbejde, dvs. alt det arbejde, som de fysisk kan bestride. Eksempelvis skal bibliotekarens arbejdsvillighed prøves inden for rengøringssektoren. Der bliver endnu færre job til Kvindeligt Arbejderforbunds medlemmer. Langtidsledige på 55 pct.s satsen vil være økonomisk presset til at spare fagforeningskontingent og A-kassekontingent og gå over på bistandshjælp, som